

РЕШЕНИЕ

№ 79

гр. София, 23.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**СОФИЙСКИ ОКРЪЖЕН СЪД, II ВТОРОИНСТАНЦИОНЕН
НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на осми ноември през две
хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Н. Н. Нинова

Членове: Анелия М. Игнатова
Светослав Н. Николов

при участието на секретаря Христина Ив. Боровинова
като разгледа докладваното от Н. Н. Нинова Въззивно наказателно дело от
частен характер № 20211800600491 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 318 и сл. НПК, образувано по жалба от
подс. ИВ. В. Н., подадена чрез защитника му – адв. К. М., срещу невлязлата в
сила присъда от 14.07.2021 г., постановена по н.ч.х.д. №16/2020 г. по описа на
Районен съд – К.

С обжалваната присъда подс. ИВ. В. Н. е признат за
виновен, за това че: „... на 22.09.2019 г. в К. обл. Софийска е причинил на Д.
ЗДР. Т., ЕГН: ***** лека телесна повреда, изразяваща се в множество
охлузвания, повърхностни разкъсно-контузни рани и контузии по лицето и
ушните миди, спряло кръвотечение от носа, избиване на терапевтични
коронки на първи и втори зъби горе вдясно, кръвонасядания от двете страни
на ларинкса, данни за контузия на ларинкса, положително сукусио реналис
двустрочно, довела до разстройство на здравето, извън случаите на чл. 128 и
129 НК – престъпление по чл. 130, ал. 2 НК“ и на основание чл. 78а НК
подсъдимият е освободен от наказателна отговорност за посоченото
престъпление с налагане на административно наказание – глоба в размер на 1
000 (хиляда) лева. Подс. Ив. Н. е осъден да заплати на тъжителя Д. ЗДР. Т.
сумата в размер на 3 000 (три хиляди) лева, представляваща обезщетение за

причинените му неимуществени вреди от престъплението, ведно със законната лихва от деня на увредата – 22.09.2019 г. и до окончателното плащане, както и сумата в размер на 1 300 (хиляда и триста) лева за направени разноси по делото за адвокатско възнаграждение. Подс. Ив. Н. е осъден да заплати в полза на държавата сумата в размер на 120 (сто и двадесет) лева, представляваща държавна такса върху уважения размер на гражданския иск.

С жалбата и депозираните две допълнителни писмени изложения към нея се иска отмяна на обжалваната присъда и постановяване на нова присъда, с която подсъдимият да бъде оправдан по обвинението, повдигнато с тѣжбата. Алтернативно се иска отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане на първия съд, поради допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

В подкрепа на искането за отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане на първоинстанционния съд се сочи основанието по чл. 348, ал. 3, т. 2, вр. чл. 335, ал. 2 НПК, а именно поради липса на мотиви. В тази насока се твърди, че първият съд неправилно е дал вяра на показанията на свид. Мая Т.а и неоснователно е дискредитирал показанията на свидетелите И. Н.а и А. Н. и обясненията на подсъдимия. Твърди се, че при съществуващи противоречия между показанията на свид. Мая Т.а от една страна и показанията на свидетелите И. Н.а и А. Н. и обясненията на подсъдимия – от друга, първият съд не е изложил убедителни съображения защо възприема едните и отхвърля другите. На следващо място се твърди, че при оценката на достоверността на събраните гласни доказателствени източници районният съд е кредитирал показанията на свид. Мая Т.а, без да отчете обстоятелството, че тази свидетелка е съпруга на тѣжителя, което пѣк предопределя нейната заинтересованост от изхода на делото и без да отчете тяхната противоречивост; превратно е тълкувал показанията на свидетелите И. Н.а и А. Н. и обясненията на подсъдимия, констатирайки противоречия между тях, каквито в действителност не съществуват.

В обобщение се твърди, че посочените нарушения препятстват проверката на формираното вътрешно убеждение на първия съд при решаването на въпросите по чл. 301 НПК и съставляват основание по чл. 348, ал. 3, т. 2 НПК за отмяна на присъдата.

Поддържа се и довод за допуснато съществено нарушение на

процесуалните правила, довело до ограничаване правото на защита на подсъдимия, като в тази насока се твърди, че първият съд е отказал събирането на доказателства, поискани от защитата и по този начин е препятствал възможността на подсъдимия да докаже защитната си теза и същевременно е постановил решаващия си извод за неговата вина при неизяснена фактическа обстановка. Сочат се и факти, останали неизяснени: нанесени удари с метална тръба от свид. Мая Т.а на свид. А. Н.; вида и характера на телесните повреди, причинени по този начин на свид. А. Н. и механизма на причиняването им; ръст, тегло, общо физическо и здравословно състояние на лицата, замесени в конфликтната ситуация, а именно тъжителят и неговата съпруга, подсъдимият и неговият син; не е изследвано и психическото състояние на подсъдимия към момента на извършване на деянието, инкриминирано с тъжбата.

Оправдаването на подсъдимия по повдигнатото му с тъжбата обвинение е поискано с довода, че това обвинение не е доказано по несъмнен начин, а осъдителната присъда почива на предположения. Отделно се поддържа, че първият съд е нарушил материалния закон, като не е приложил чл. 12, ал. 1 и ал. 4 НК, не е приложил чл. 13, ал. 1 НК, не е приложил разпоредбата на чл. 9, ал. 2 НК.

Излага се довод за прекомерност на обезщетението за неимуществени вреди, което подсъдимият е осъден да заплати на тъжителя.

Не се предявяват надлежно искания за събиране на доказателства от въззивния съд.

Срещу жалбата е подадено писмено възражение от тъжителя Д.Т. (чрез повереника му адв. Анг. Т. от САК), с което се оспорва жалбата. Излагат се доводи, че обжалваната присъда е постановена при спазване на процесуалните правила относно нейното съдържание, без да е налице твърдяното в жалбата процесуално нарушение по чл. 348, ал. 3, т. 2 НПК. В тази връзка се твърди, че първият съд е изложил ясни съображения кои доказателствени източници е кредитирал и защо, изяснен е по несъмнен начин механизма на деянието и авторството на подсъдимия, без да са останали неизяснени обстоятелства от значение за правилното решаване на делото. Излага се довод за неприложимостта на чл. 9, ал. 2 НК поради тежестта на причинените телесни увреждания, а установените по делото

факти не позволяват прилагането на чл. 12, ал. 1 и 4 и чл. 13, ал. 1 НК. Счита, че присъдата следва да бъде потвърдена и в частта относно уважения граждански иск като правилна и законосъобразна.

В съдебно заседание защитникът на подсъдимия – адв. М., поддържа въззивната жалба с доводите, изложени в нея.

Повереникът на частния тъжител – адв. Кирянов, поддържа доводите, изложени в подадено писмено възражение от тъжителя.

Софийският окръжен съд, след като провери изцяло правилността на обжалвания съдебен акт в пределите на чл. 314 НПК и във връзка с доводите на страните, приема за установено следното:

Въззивната проверка на обжалвания съдебен акт налага извод за неговата отмяна и връщане на делото за ново разглеждане на първоинстанционния съд, съобразно правомощията на въззивната инстанция, лимитирани в разпоредбата на чл. 334, т. 1, вр. чл. 335, ал. 2 НПК, поради наличието на отменителното основание по чл. 348, ал. 3, т. 2 НПК – липса на мотиви.

Разпоредбата на чл. 305, ал. 3 НПК поставя изискванията относно съдържанието на мотивите, чието съобразяване предполага възможността да се извърши проверка на законността на формираното вътрешно убеждение на съда при решаване на въпросите по чл. 301 НПК. В мотивите съдът е длъжен да изложи своите фактически констатации и да посочи кои доказателствени средства са обосנוвали възприетите от него фактически констатации и да даде ясен и недвусмислен отговор на въпроса съставлява ли деянието престъпление и неговата правна квалификация /чл. 301, ал. 1, т. 2 НПК/. В мотивите на обжалвания съдебен акт първият съд не е дал ясен и еднозначен отговор на тези въпроси.

Така в своите фактически констатации, позовавайки се на приетата съдебномедицинска експертиза, първият съд е посочил, че на тъжителя са причинени следните травматични увреждания: множествени охлузвания и кръвонасядания по лицето, повърхностни разкъсно-контузни рани по лицето и ушните миди, вляво и вдясно на шията, от двете страни на ларинкса, контузия на носа и травматичен кръвоизлив, избиване на коронкови протези на първи и втори горни зъби вдясно. Така установените от първия съд морфологични признаци на телесните увреждания са квалифицирани в

мотивите на обжалваната присъда като „лека телесни повреди, без разстройство на здравето, по смисъла на чл. 130, ал. 2 НК“. Същевременно в диспозитива на присъдата същите телесни увреждания са квалифицирани като „разстройство на здравето, извън случаите на чл. 128 и 129 НК“, което релевира обективните признаци на лека телесна повреда по смисъла на чл. 130, ал. 1 НК. Описвайки в диспозитива на присъдата медикобиологичните признаци на телесна повреда по смисъла на чл. 130, ал. 1 НК - „разстройство на здравето, извън случаите на чл. 128 и 129 НК“, първият съд е квалифицирал телесната повреда по чл. 130, ал. 2 НК, която се изразява в причиняване на болка или страдание без разстройство на здравето. По този начин е въведена съществена неяснота във волята на съда по въпросите по чл. 301 НПК относно деянието и неговата правна квалификация.

Така въведената неяснота в мотивите препятства проверката на формираното вътрешното убеждение на съда при решаването на въпросите по чл. 301 НПК и води до извод за липса на мотиви по смисъла на чл. 348, ал. 3, т. 2 НПК, което е съществено нарушение на процесуалните правила, обосноваващо отмяната на обжалваната присъда и връщане на делото за ново разглеждане на първоинстанционния съд.

Следва да се отбележи, че посочената неяснота в обжалваната присъда намира обяснение в непълнотата на доказателствата, относими към изясняването на въпроса дали констатираните телесни увреждания са довели до разстройство на здравето на пострадалия, извън случаите на чл. 128 и 129 НК (лека телесна повреда по смисъла на чл. 130, ал. 1 НК) или се изразяват в причиняване на болка или страдание без разстройство на здравето (лека телесна повреда по чл. 130, ал. 2 НК). Отговор на този въпрос не се съдържа в приетата от първия съд СМЕ, поради което делото страда от съществена доказателствена непълнота, която не може да бъде отстранена от въззивната инстанция предвид въведеното отменително основание.

Предвид въведеното отменително основание, остава безпредметно обсъждането на останалите доводи на страните, развити по повод предявената жалба, тъй като същите касаят съществуването на делото и тяхното решаване от въззивната инстанция би довело до недопустима подмяна на волята на първоинстанционния съд. Но за пълнота и по повод доводите, развити в жалбата, следва да се отбележи, че предложения от първия съд разбор на

гласните доказателствени източници не страда от недостатъци – първият съд е констатирал противоречията в доказателствения материал и е изложил съображения кои доказателствени източници кредитира и защо. Неоснователен е и упрекът за допуснато съществено нарушение на процесуалните правила във връзка със събиране на доказателства и конкретно отказът на първия съд да събере доказателства, поискани от защитата. Съгласно трайната съдебна практика, съществени са тези процесуални нарушения, които водят до ограничаване правата на страните, като що се отнася до събирането на доказателства, меродавен е въпросът дали съдът е преградил възможността да се съберат относими към предмета на доказване доказателства, или е събирал само тези доказателства, които имат отношение към очертания предмет на делото. В случая възможността за изясняване на сочените от защитата обстоятелства не е била преградена, доколкото това може да бъде сторено и от въззивната инстанция в случай, че изясняването на тези обстоятелства е от значение за правилното решаване на делото, което в настоящия случай остава безпредметно предвид въведеното отменително основание.

Изложеното налага отмяна на присъдата и връщане на делото на районният съд за ново разглеждане от друг състав на съда, съгласно правилото на чл. 335, ал. 2 НПК.

Воден от горното и на основание чл. 334, т. 1, вр. чл. 335, ал. 2, вр. чл. 348, ал. 3, т. 2, пр. 1 НПК СОФИЙСКИЯТ ОКРЪЖЕН СЪД

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изцяло присъда № 260023 от 14.07.2021 г., постановена по н.ч.х.д. № 16/2020 г. по описа на Районен съд – К. и връща делото за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд от стадия на съдебното заседание.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____